

การพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ มีความจำเป็นต่อการส่งเสริมพฤติกรรมการดูแลตนเอง เมื่อบุคคลอยู่ในภาวะเปี่ยงเบนทางสุขภาพ การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองและระดับฮิโมโกลบินเอวันซีในผู้ป่วยเบาหวาน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 คัดเลือกผู้ป่วยที่มารับการรักษาจากศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 ราย กลุ่มเปรียบเทียบ 20 ราย กลุ่มทดลองได้รับการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ ทั้งในสถานบริการและที่บ้านของผู้ป่วย เป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์ ในขณะที่กลุ่มเปรียบเทียบได้รับการพยาบาลตามปกติ เครื่องมือวิจัยได้แก่ 1) เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน มีค่าความเที่ยงคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราคเท่ากับ 0.87 และแบบรวบรวมระดับฮิโมโกลบินเอวันซี 2) เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ การพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ ประกอบด้วย การสอน การชี้แนะ การสนับสนุนและการสร้างสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทีคู่และทีอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองรายด้านและโดยรวมของผู้ป่วยเบาหวานที่ได้รับการพยาบาลแบบสนับสนุน และให้ความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และระดับฮิโมโกลบินเอวันซี หลังการทดลองของกลุ่มทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ต่ำกว่าระดับฮิโมโกลบินเอวันซีหลังการทดลองของกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 แต่ยังไม่สามารถลดระดับฮิโมโกลบินเอวันซี ในเลือดลงสู่ภาวะปกติได้

Supportive and educative nursing care is essential for promoting self-care behaviors in people. The purpose of this Quasi – experimental research were to determine the effect of supportive and educative nursing care on self-care behaviors and HbA₁C level among patients with diabetes mellitus. Forty patients with diabetes mellitus type II at Phromphiram primary care unit, Amphor Phromphiram, Phitsanulok Province were purposively selected and assigned equally into the experimental and comparison group. The experimental group received the designed supportive and educative nursing care at both of primary care unit and the patient's home, while the comparison group received regular nursing care for 16 weeks. The research instruments consisted of a self care behaviors questionnaire and HbA₁C collected forms. Supportive and educative nursing care consisted of teaching, guiding, supporting and providing a suitable environment. The data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypotheses were tested using following paired t-test and independent t-test.

Results of the research study showed that the intervention, each part and the total score for self-care behaviors in experimental group were significantly higher than pre-intervention scores and higher than comparison group at the .001 level. The HbA₁C level of the experimental group following the intervention were not significantly difference than pre-intervention levels but it were significantly lower than those of comparison group at the .001 level.

These results implied that supportive and educative nursing care should be administered for the purpose of self-care behavior in patients with type II diabetes, but these intervention do not able to facilitate a decrease in level of HbA₁C.